

די פרומע רבקה'לע

(פון אונאויסשעם / ליכטן קווארטל)

ישראל אסמא

עס ליכט טאג און דער בעש'ט פארט. בענענען צורודערט. געזוכט, גענישט-שערט, מעששט געווען אין אייגענע מעשיב, און דער חבי'אס, אין די מעשים פון מללי-ישראל, און צו האט געשט געפונען. מ'זעט דעם געזעצטער און הייסטן שטאנען פארד-און-האנען, האט מיט-גענומען דעם סאטש געהענטסטע, און און ארויסגעפארען האנטער דער שטאט, דער בעש'ט האט אנגעזענעמען, ווען זיין שטייגער, די לייצע און האנד, און - די פערד האבען אנגעהאבען בלאנדשען, ביינעכט און עס געווען, פאנטער פארוב-און-ארוב, דער הי-מל פארשמיטט מיט שווארצע וואל-קעס, קיין לבנה, קיין שטערען, קיין אפשיין פון ליכט.

און אז די פארד פאלגען נישט, דער בעש'ט בלאנדשעט, און עס נישט פשוט, עס פארט פאלגען נישט, דער בעש'ט פאל דע לייצעס אין פערלעכע זיך אויף, געהטן של צדיקים, דורך וועלכע דער רבאנו של עולם ברענט נישט קיין שטרוילענג.

די חכמים שטעלט פון דעם מליק אויפן בעש'ט, שטעלטן דורך די ליכט-שערניש, דער בעש'ט געהט ווייטער, זייערע דורך דעם ווייטען חושן, ווכט פון שייך, ווכט פון ליכט, ער ווכט און געפונען נישט, פון זייט צו זייט רייסט אנצער דעם בעש'ט'ס א פאנער זיפן די פאנטערע שטילקייט, און פולענגע געהט ער זיך אויס-טענהן:

פארמעלייט, וועל איך א שעהענדע דעחו האט אנהר דער בעש'ט געגעבען דריימאל היי.

האט זי גארנישט גערעדט און נישט צוגענומען.

דער בעש'ט האט צוגעלענט נאך דריי מאל היי און זי האט ווייטער נישט צוגענומען און נישט געענטפערט, ער האט ווייטער געגעבען דריימאל היי, און זי האט זיך ווידער נישט הי-סנדע געמאכט. האט זיך דער בעש'ט מ'לומר'שט אנגעהויבען צו בייזערען און ער האט געזאגט:

- ווער האט עס דיר געמאכט פאר א צדקה-געבליטש? זי האט זיך עס גע-שטעלט דענאן מיט מיר, וועט, וועט נישט האבען גענוג פון וועט פראפא-ניב'ענען?

זי איז שוין געווען געגעבן צו געקומען צו דער מדרגה פון ראנדי ער ווארט, און זי האט נישט געענט-פערט קיין ווארט; עס האט אפילו קיין רושם אויף אנהר נישט געמאכט.

דער בעש'ט האט עס געזעהן און איז שטארק נתפעל געווארען און האט אנהר געגעבען פארזיג גילדען, פארבאכט און זי ווערען פאל-קומען און האט געזאגט:

- א רופא און פערדאן ביי אונז און אונט איז ער אליין, נישט פאר קיינעם גערעכט, א חולה-מכובד, זאל דער רבי מתפלל זיין פאר אנהר, ער זאל געוונד ווערען.

האט דער בעש'ט געענטפערט גאנץ קלעם:

- נו, וועט זיין מיט איין בעל-עבירה ווען גערען א גרויסער שטערען... האט זי געענטפערט:

- זייט אנהר געשטאנען דערביי א שלעכטער צדק אויף יודען גער זיך גענומען צו זיין! געהערט א מעשה א יוד, פני-הארץ, טוט אמאל אנ'עברת, און וועט זיך און וועל פיל מצוות האט ער געטון? דער רבאנו-של-עולם קען עס פארלייזען, און דער בעש'ט נישט מתפלל זיין זאלט אנהר אויף אנהר, אנהר היילען מי און גוף, מי און דער נשמה:

און ער האט מתפלל געווען און דער רופא און געוונט נפיוארען.

ווען זי האט געהאלטען ביים אוועק-געהן, האט דער בעש'ט געזאגט צו אנהר:

- אויפן רופא האסטו ממליץ גע-ווען און ער איז געהאלטען געווארען, ערע עפעס פאר זיך.

האט זי געענטפערט:

- פאר זיך האט און גארנישט וועט צו בעטען, וועט פעהלט מיר דען! וועט דערף איך דען! זאל מיר דער רבאנו-של-עולם נאר העלפען, אז אלע מינע חולאים זאלען געוונט ווערען און אלע מינע חולאים זאלען געוונד ווערען און אלע מינע עניים וגבולים זאלען האבען זייער עהרליכע אויסקי-מעגניש, וועט מיר שוין גארנישט פעהלען.

דער בעש'ט האט געהאט, גרויס, גת-רוח פון אנהר ווערער און האט ווייטער געפרעגט:

- און פאר דינע אייגענע קינדער? האט זי געענטפערט.

- זאל זי דער רבי בעשען, אז זיי זאלען ביישטעהן אלע גבולים און זיין אפגעזעטען, עהרליכע יודען; אז זיייע-רע אויערען זאלען פארשטאנען ווערען

און נישט הערען דע שבחים, וועט מ'זאגט אויף זיי, און זאלען חלילה נישט פארנימען און גאון.

דער בעש'ט האט געשטייכלעלט, און ווען זי און פאנעקענענענען האט ער געזאגט:

- פאך ליכט קען פון דער גרעם-טער פאנטערנישט פארנימען הרשון, ווען קען מען נאר בלאנדשען ווען דער ווען און אזוי גלייך.

און ער איז פאנעקענענענען.

מ'האט געזאגט אויף דער פרויער רבקה'לע, אז יודען טאג פלעגט זי געהן אויף אנהר מאנט קבר, אקלא-מען און זאגען:

- היינט, היינט! געה פאר דעם פסח-הכבוד און בעט פאר ייטעלען און אפגעלען, אז זיי זאלען זיין עניים וואבולנים, כדי זיי זאלען נישט גע-שטויבעלט ווערען און נישט פארטע טען חלילה פון דע וועגען פון דער הייליגער תורה!

אמאל האט געטראפען, אז דע צוויי זעהן, ר' יוסף און ר' יצחק, האבען זיך אפגעשמועסט און זיי זאגען געפארוען אויף א שות צו דער מוטער, מקיים צו זיין מצות כבוד אב, זיי ווען שוין געווען צעווענע רבנים, ווען זיי זע-הן געקומען האט גאנץ סאטמאר אויפגעקאכט מיט זיי, אלע האבען גע-זאגט: און נישט און וואיל און דער מאמע, וועט האט דערלעבט אז גתו דאנערשטאג און געזען און דע שטאט האט זיך צוגענויט מיט א שבת פאר געזען דע חסוב'ע אורחים, עס האט זיך געטון און דער גאנצער שטאט.

פרייטאג איינערטריה, נאכ'ן דעו-בען, האט דע פוסער פאר זיי גענויט צום פאש, זיי געגעבען אנגרייסען, אין און געווענען לעבען מיט זיי, נאך דעם געשען האט זי געזאגט אז זיי: - מיינע קינדער, איך וועל אייך בע-טען, אנהר זאלט עפעס טון פאר מיר, האבען זיי געענטפערט:

- מאמע, און דען פערדאן א זאך און דער וועלט, וועט מיר וועלען נישט טון פאר דיר?

האט זי געזאגט:

- נין, קינדערלעך, דעוואויף וועל איך א תקיפה פון!

האבען זיי זי אפגעקוקט און געזאגט:

- מאמע, ביזט דען אונז חושד, אז מיר וועלען חלילה נישט האלמען קיין ווארט, נישט פאלגען, וועט דו וועסט זאגען?

האט זי געענטפערט:

- זעהר א גרויסע זאך וועל איך בע-טען פון אייך, און איך האב מורא, אז אייך וועט צו שווער זיין בייזשטעהן דעם נסיון.

מילא, זיי האבען זיך קום אפגעבע-טען פון תקיפה פון און צוגעזאגט צו טון פאלדונג, וועט זי וועט נאר פער-לאנגען.

האט זי געזאגט:

- קינדער, און פערלענגט פון אייך, אנהר זאלט גלייך פאנעקענענען, און דעם נישט בלייבען אויף שנת ווערען דער רבאנו-של-עולם האט מיר געגעבען צוויי ויהן, איך זאל נחת האבען פון זיי אויף יענער וועלט און נישט אויף קיין עולם-הנה!

האבען זיי געענטפערט:

- מאמע, מיר וועלען פלען טון, אפער, וועט דען די שטאט עס צולע-זען?

האט זי געענטפערט:

שיקט גלייך פאר'ס אייערע וועגען היבער דער שטאט, און איך וועל זיין שוין פארנימען דורך הינטער-געלעך!

און זיי האבען אזוי געטון.

איין דער שטאדט פון אמתר המלכה

א בערך אין מאמיש / פון ג. הופער

אויב איהר מינט, אז איך בין געווען פאש אין פרייטען, אין דער שטאט פון דער מנילה-שושן הגירה - האט איהר א טעות, איך בין טעקע געווען אין דער הויפט שטאט פון דער קעניג, אמתר, אפער נישט און שושן הגירה, נאר אין קאומער ביי דער הייסעל, און פולען.

אויך קענען זיי דער הייסעל האט אמאל געהאט א קעניג אמתר, פונקט ווי שושן הגירה, אפילו אנהר פאלעץ שטעהט נאך אויף א גאר, פונקט ווי און שושן פון דער מנילה, האט אויך אין אמתר'ן פון קעניג זיך פערליבט א קעניג, וועט האט אנהר טייערער געהאלטען פון אלע אנצערע ווייבער, נאך דער קעניג, וועט האט געליבט אמתר'ן פון קעניג, האט נישט גע-הייסען אמתר'שט, נאך קעניג, קעניג-מיר דער גרויסער, און אמתר פון קע-ניגער און נישט געווען קיין יתומה וועט האט זיך צעזויגען ביי מרדכי הצדיק, נאך א פאכער פון א קעניג-רע שטייער'ר.

א וואונדערבאר שעהן שטעלע קעניגער, די רעזערען פון אמתר'שט, נישט אומזוט האט זיך דער דאָרטער שר פאליטער קעניג קעניג אויס-געבויט א פאלעץ, און נישט אומזוט האט ער זיך דא פערליבט אין א טאטל-שער פון א יודישען שטייער'ר, דא און און שעהן, אזוי פאנעטש, אז מען קען זיך נישט נאר פערליבען און א טאכטער פון א שטייער'ר נאר אפילו און א טאכטער פון א וואסער-טרייער, דאס גאנצע שטעלע אזוי פריימע-רענעלט מיט בערג; נישט נאר הויכע בערג, ווייל פון דע הויכע בערג קען זיך נאך דער קאפ אעררעהען, נאך פון מעלע בערג, בוימער שטעהען דא אלטע, הויכע, דיקע, אפולע דע-קע, וועט פאלע פארזען וועלען א

פאש אויף דעם וועט א פויגער רעדט, ווען ער זאל נישט וועלען פארקויפן די קארטעפאל, וועלט ער דאך נישט געקומען צוגעהערען, פיל וועט ער זאגט: - דאס און גארנישט, גלעם אזוי זיך; אז טבע ביי א פויגער, כדי צו מאלען זיך גרויס, האלטען זיך ביים פרייט, יודען, יונגע-לייטלעך, קריכען פרום, סאפען דע זעקלעך תביאה, קייען שטרוי און קריגען זיך צווישען זיך צוליב פונקט ווייבער קוילען הנער, אייער, ביים גרויסען פלומע און מענען פארק זענען יודען און פויגער און געניגען פון ליידי-גענהן, פאלענענענען דעווען זיך ארום און האלטען פארנוג, און און מייען צווישען גאנ-צען קליינשטע-טרייער יארי, דרע-הען זיך ארום אויסגעפאשע בחורים און מיידלעך מיט זייערע זאקען און מיט געשוירענע קאפ; רייזענדיע אין האלענע זאקען און א נאנצע באנדע מאלערט מיט די קעסטלעך פאר אן זייערע קריכען ארום און מאלען, זייערע קאפ, פריק!

האט מען געהאלטען און שטייערע גרויסע שטייכלערס, וועט מען האט אויסגעבויט ביי דער הייסעל און מיט שנייען און צערלינקעס פאנעקענענען קיין רייטשלאנד, קיין דאנאנג, אפער דאס און פלעך געווען אמאל, נאך פאר דער מלחמה, און זייט פון דער מלחמה האבען דע רוסען דאס שטעטלעך און טערגעגעבען, דע הייער זענען מעהר-סאטעס פערברענט געווארען, דע גרוי-פע שטייכלערס זענען חרוב געווארען, גבירים זענען געווארען פארניכטע לייט, אויסגעשטארבען, אפגעלאפען, אפגע-דע שטאט פון אמתר-המלכה פארצו-פארברענט, נאך דאס ארעמקייט און אפגעברענטקייט האט דער קעניגס-טע-גאר צעברענט, צום גלענצטיגסטן בילד געזען דע האלב-פערברענטע היי-לעך, די פערברענטע קייטעלע צו א סך מעהר פארצו, עס זעהט אויס ווען מען וועלט ספעציעל דאס שטעטלעך אינגערענענענען, כדי צו דערגענען דאס גולד, כדי אנטערשטאנענען צו מאלען דע דעקאראציע.

אפער'ן רונדען פארק, וועט און צענעט מיט קליינע פארמע גראשע-דינע קרעמלעך און פערברענטע יודישע קרעמל און קרעמערקעס האבען זיך פערברענט פויגערס פון די ארומיגע דערטער מיט זייערע קליינע פויגערשע פערלעך, אט זאט א פויגער אויף א זאך פארמאגט, יודען געהן צו, געבען א טאפ, אקע, פארשען א פריי, נאך דעם פויגער פויגער זיך:

- נייע מא - שרייט ער - נישט! יודען ווערען נישט נתפאל און סא-פען ווייטער דאס זעקעל, זיי ווייסען גאנץ גוט, אז מען קען זיך נישט פער-

האט מען געהאלטען אין דער ברייט, פון אלע זייטען און גרונ, סע-דער, גרויסע, רייזענע, סעדרע פון שפעל, פארען, קארשען און פלוימען צעהן זיך פון אלע זייטען, און דע גערענע בודעס, וועט זענען אוועק-געשטעלט און דע סעדרע, וואוינען יו-דען, ווייבער און קינדער, סעדרע-זי-קעט, וועט דענען אפ ביי די פרייגען דע סעדרע אויף זאער, ארום דער שטאט, צוזאמען טעקע, לינגט אויסגע-לייגט די הייסעל, א ברייטע, כהנאליע-דיגע ווייסעל, מיט קלארע וואסער און הייסע וואוינע ברענען, און דאס און צע שטעטלעך גלייך, אלע הייער, היי-לעך און לעכער זענען אזוי שעהן פאנעקענענענען, אז זיי זעהן אויס, ווען זיי וועלען זיין א דעקאראציע און עפעס א פאנעטער, וואו מען שפילט פאר א חרליך בילד פון די פלעם, גוטע צייטען, זעלען צו געפונען א הויז און קאזימיר, וועט זאל נישט זיין געשטעלט מיט עפעס א ספעציעלען סטיל, דע דעלע, דע גאניקעס, די היינט, די פאנטער, פלעך איז אייגענ-פארטיג אנטערשטאנען.

אפארזמען

קיינער האט נישט גווי ליב פ'סוד. ווי דער, וואס קען איהם נישט האלטען.

עס איז גאריש זיך צו רייסען די האר פון גרויס פארצווייפלונג. די פער-צווייפלונג ווערט נישט קלענער, פון מען האט א פליך.

א היינטיגער סחיל איז ווי פ'לעכט דרייט זיך אין אלע זיטען און צאמט טוף לעזער זיך פ'רעסע...

מיט פ'רעסע געווינט מען פריינד. מיט פ'רעסע ליגט אין דער פ'רעסע - פריינד.

גוטע ברידער אין שטעק זאגען שלעכטע מען מענער אין דער היים.

דער אויבארשטער גיט די קליידער, נאך דער קעלט.

געטע זענען געבליבען צו פ'רעסען. קומען זי צו פ'רעסע, ווערען זיי נאכט, קומען זיי גארישט, צענטקט מען נאך זיי.

מאכט פ'רויען זענען ווי ציגארין. קוועטשען זיך אין מאכען זייער.

דער דאקטאר איז מ'רוב מאל גע-פערל כער, ווי די קרענקהייט.

עס איז קיינמאל נישט גווי שווער צו רעדען, ווי דאן ווען מיר שטעקן זיך צו שוויצען.

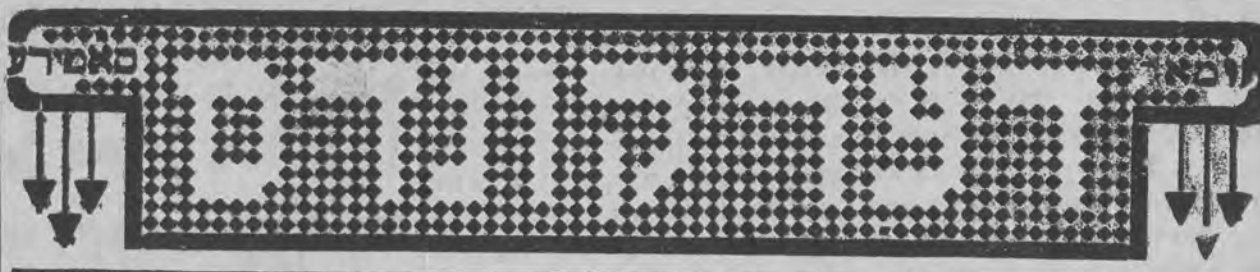
האָס איך בין?

איך האָב חתונה געהאַט מיט 26 אלטנה. וועלכע האָט געהאַט פ'דער-וואַסערע פ'אָכטער. מיין פ'אָטער איז געקומען איינמאל מ'ך זעהן, און מיין פ'אָטער, ווערנדיג אַנאַלמאָן, האָט זיך איינגעליבט אין מיין שטיף פ'אָכטער און האָט מיט איהר חתונה געהאַט; דורך דעם איז שוין מיין פ'אָטער געוואָרען מיין איידעם, און מיין שטיף פ'אָכטער איז געוואָרען געוואָרען מיין מוטער, ווייל זי האָט חתונה געהאַט מיט מיין פ'אָטער.

דורך דער צייט האָט מיין ווייב גע-בוינדען אַ זון, וועלכער איז מיין פ'אָ-טער'ס שוואַגער און מיין פ'אָטער, ווייל ער איז דער ברודער פון מיין שטיף-פ'אָכטער, וועלכע איז מיר אַ מאַמע. מיין פ'אָטערס ווייב, וועלכע איז מיין שטיף-פ'אָכטער און מיין מאַמע, האָט אויך געבוינדען אַ זון, וועלכער איז מיין ברודער און איז דער זעלבער צייט אויך מיין אייניקל, ווייל ער איז דער זון פון מיין פ'אָכטער, איצט איז מיין ווייב מיין מאַמע, ווייל זי איז מיין מוטערס מאַמע און איך בין מיר פליין אַ זיידע.

אין משוגעים-הויז

בעזוכער: ווער איז עס דער? בעזוכער: דער מאַן דאָ איז משוגע געוואָרען, ווען זיין געליבטע האָט חתונה געהאַט מיט אַ צווייטען. בעזוכער: ווייזט אויף אַ צווייטען פ'אָטער? און ווער איז דער? בעזוכער: דער איז דער צווייטער יונגערמאַן, וואָס האָט חתונה געהאַט מיין ערשטענס געליבטער.

סיי ביודעים סיי בלא...
ס'איז נישקשה צוגעגאנגען,
אָנגענעהם געווען אזוי!

ס'איז דאך זיס אזוי געוועזען,
ס'איז געווען אזוי בע'טעמ'ט
ס'האט געקליידט אזוי צום פנים,
אנאָנטיק זיך גאָר געגראַמט...

אָבער איצטער דאָרף מען בעטען
אויף אַ נייעם גוטען יאָהר,
אז עס זאל גאָר כוחות סטייען
פאַר די זינד פון אונזער דור...

און אזוי אויף תשובה-עולם,
ווען איך טו אַ בליק אַ כאַפּ,
זע איך-שלאַנט מען זיך על חטא גאָר,
ווייל... געזינדיגט האָט מען קנאַפּ!

און איך שמייכלעל שטיי, בשתיקא,
און דער "קונדס" לאַכט צו אייך,
ווען עס צאָפעלט דער בעל תשובה
מיט די פיש אין טייך צוגלייך...

אַליבאַבאַ.

תשובה

ס'מוען תשובה איצטער אלע,
ס'בעט מחילה ארעם, רייך...
אלע גלייך אין ציטער צאָפלען
ווי די פיש אין קאַלטען טייך.

פון די אלע זיבען זאכען
געהט איצט אַן יא גרויס געברויך!
תפילה, תשובה-פרימא-סחורות-
צדקה געהט אַ ביסעל אויך!..

ס'געהט אַ רויך אַזש, ווען מע דאווענט
פון פרימאָרגען ביז גאָר שפעט,
ס'איז "על חטא" אַ פיינער מאַכל,
וואָס מען ווערט פון איהם נישט פעט...

קלאָפען פעטער'ס און די מוחמעס
זיך אין הערצער פאַר די זינד,
וואָס זיי זענען אַלץ בעגאָנגען
פאַרן יאָהר, וואָס לויפט געשווינד,
אַך, נישקשה גאָר געזינדיגט

זעהן דורכפאַהרענדיג אין אויף וועל-
לען ער האָט געזאָגט, אַז ער לערנט
פון אַהאַם.

דער יוד האָט געבראַכט דאָס ספר,
און צו זיין גרעספּען ענטכט נפש האָט
דער "טשינגוואַנק" פּרויסגענומען פון
איהם דריי נייע הונדערטער, זאָגענע-
דיג דערביי דעם יודען:

אַס דאָס געלד האָט דער קייסער
אליין דעמאָלט אַנצערגעלעזען פאַר
דיר אַ "גאָרדע" (בעלזיניג), פאַצער
אזוי ווי דו האָסט דעמאָלט געזאָגט אַ
ליגען און נישט געלערנט, האָב אַך
דעם אויספראַג דאָס געלד צוריקצו-
ברענגען און דיר צו מאַכען אַנאַ-
ריי.

די דאָזיגע צעשלאַסע האָט אויפ'ן
יוד געמאַכט אַ שטאַרקען רושם און
לאַנג האָט ער זיך נישט געקענט בע-
רוהגען.

אלעמאָדער דער צווייטער און די גמרא

(ענדע פון 7-טען זייט)

גאָספּאַלניק בעדאָנקט, און אַהאַם גע-
וואַנטען לעבלינג, ער זאָל פלייסען
לערנען דעם תלמוד, וועט גאָס אַהאַם
דערפאַר בעלזונג.

דער יוד האָט פּעילי זיך געוואוּן-
דערט, וואָס אַזעלכע הויכגעשטעלטע
פארוואַנען, וועלכע פּאָהרען מיט פּני-
עקסטראַ-צוג, זאָלען פאַר גאָספּאַר-
ליכקייט גאָס לעזען לעבט - געלד,
פאַצער עס און אַזעלכע אַ צייט און דער
יוד האָט אַן דעם פּאָלעמען פּערזענלעך
און אַ 5 וואָלען פּרויב האָט דער
יוד געהאַט גרויס אַנטה נפש, עס איז
אָנגעלאָהרען אַ "טשינגוואַנק" און גע-
פאַדערט דוקא דאָס און, וואָס די
הויכגעשטעלטע פּעריזאָנען האָבען גע-

אונזערע אוימאָמאָמען

צוליב דעם, וואָס עס זענען איינפּעריט
געוואָרען אין פּיל ערסטער אויספּאָמען
וואָס עס זענען וואָרעם פּריין אַ מאַצע,
פאַלעט צעטען פּרויס - האָט דער "קונדס"
געשלאָסען די טען אַך צו פּערזעט,
זענען פּאָלענדע אַ פּאָטעסען:

(1) און מען וועט אריינגעוואָרען אַ שטעק
קעלדאָקס, וועלען פּרויספּעלען - צוויי
פּריילינט.

(2) און מען וועט אריינגעוואָרען אַ שטעק
גראַסעס און צוויי ווען "דולצינעס" -
וועט אַרויסשפּרינגען אַ הינדער פּאַנעס.

(3) און מען וועט אריינגעוואָרען אַ
בענקעל - וועט אַרויספּעלען מיט
קעס פּאַפּ - אַ גבאי.

(4) און וועט אריינגעוואָרען אַ קאַטשקע
- וועט אַרויספּעלען אַ רעפּאַרטער.

(5) און מען וועט געבען אַ קענעלעל
און מאַכען אַ פּייג - וועט אַרויסקומען
אַ כלי-פּאַר.

(6) און מען וועט אריינגעוואָרען אַ פּאַפּ-
שפּאַטי פּען וועקסעל - וועט קומען צו
שפּרינגען אַ סוחר.

אנשטאמט כינע - סטריכניע

פּאַציענט (צום פּאַטיקער): אים גאָ-
טעס ווילען! כ'האָב זי איך נאכטען
געקויפט אַ פּאַפּעק כינע פאַר 50 גראַ-
שען, פאַצער און כ'האָב דאָס געוואָלט
איינגעהען האָט זיך אַרויסגעוואָרען,
און איהר האָט מיר גאָר פּאַרקויפט
סטריכניע!..

פּאַטיקער: און גאָר, צאָהלט צו
גאָר 50 גראַשען, ווייל סטריכניע קעסט
טייערער.

דער סימולאַנט

אין דער צייט פון מלחמה איז אין
איינעם פון די מיליטער שפּיטעלען גע-
לען אַרויסצוטרעטן פּערוואַנדערער זעלנער,
דער אַנטיסעמיטישער דאָקטאָר האָט
בעוויינטעט, אַז דער יודישער סאָלדאָט
איז בלויז אַ סימולאַנט, און דאָס מאַכט
ער זיך קראַנק, כדי אויסצומידען צו
גען אויפ'ן פּאַפּעס.

אין דעם זעלבען אַוועג, קומט דער
דינגער צום דאָקטאָר און מעלדעט:
- ה' דאָקטאָר, דער סימולאַנט איז
געשטאָרבען.

און פּווענד האָט כּאַרל, פּרויסקענדיג גאָר אַלץ פּון
פּענסטער, דערזעהן ווי מ'האָט אַריינגעטרעטען אַן הויף געשפּאַ-
ער האָט אַ שטאַרקען ציטער געטון.

גענוי וועמען מ'טרענט אַן די געשעס האָט זי נישט גע-
קאָנט זעהן, ווייל ס'איז שוין געווען סוואַקעל.
דערזייל זענען די טרענער פּון די געשעס צוגעקומען
צום הויז.

זען זיי האָבען זיך אוועקגעשטעלט גאָר געהענס לעב-
זיין פּענסטער, האָט קאַרל דערקאָנט, און מ'טרענט דאָ פּערזעלען.
ער איז פּלינג פאַרפּאָט פון די טרעס, און איז צוגעלאָפּען
צו די אָנגעקומענע.

מאָס אַ טריאָמף-זענער פּרייט האָט ער זיך צוגעקומען צו
דעם אימבעווענליכען קערפּער פון דער יונגער מיידעל.
- פּאַליען דאָס איז פּאַליען!
זיין אויסגעשריי איז געגען זיין ווילען געווען פּויל פּרייט-
פּויל, און די טרענער האָבען אויף אַהאַם אַ קוק געטון מיט
פּערוואַנדערונג.

קאַרל האָט פּעריזאָנען די לעבען, און היבן אָנגעצוואַנגען
אויף זיך אַ טרויעריגע מאַנע.

- זי לעבט נישט - הינט ער שטיל אַ טרעב געטון.
- ניין, זי לעבט. בלויז פּערוואַנדערט.
- אַ...
פּערוואַנדערט... בלויז פּערוואַנדערט!
עס בלייבט אַהאַם בלויז אויס אַ שטיקעל האָלעגונג:
- שווער פּערוואַנדערט!
(אַ פּאַרזעצונג קומט)

אַ גאַנצען טעג האָט ער ווענען דעם געטראַכט אין גאָר-
נישט געקאָנט צוטראַכטען.
אונדער'דיג פּערוואַנדערטענדיג אויף פּרייהשטוק, האָט ער
געבענעס יהודי'ן.

ער האָט זי אָנגעהויבען הייס איבערצוצעסען.
- אַך גיין געווען שפּאַר משוגע! - האָט ער זיך
פּערטיידיגט.

יהודית איז שטיל געגען אַהאַם פּעריזאָנענען, נישט
האַבענדיג קיין כּוח צו ענטפּערען.
זי איז אַרויף אויבען און פּערשלאָסען זיך אין אַהאַר צימער,
דרייוויק איז כּמעט גליקליך געווען פון אַהאַר אָנטווענהייט:
אַ פּאַפּעס זאָך - צוזאַמענגעשטעלען פּענעל, ווי אזוי פּויל
אַ ווערען אַהאַר שוועסטער אין דער אָנטווענהייט פון יהודית,
און אַפּילו פאַר אַהאַם, דעם פּעריזאָנענען מנובל, געווען
אומדערפּאַרגליך.

זענענדיג אליין צייט פּענסטער פּון זיין קאַנגעט, האָט
ער פּאַציענט דערזעהן געזיכטע קוילען רויך, וואָס האָבען זיך
געהויבען אַבער דער שפּאַט, און דער ריכטיג פּון לעווענטאָלס
הויז, דערנאָך האָט ער בעמערקט שטאַרקע פּאַפּעס.
ער האָט זיך אַרויסגעוואָרען פון פּענסטער, כדי זיך צו-
טער צו אַרעקענטירען.
עפּנס אַ מאָדער פּאַרזענליך האָט אַהאַם אונטערגעוואָנט,
און צענט אַ גלייכע קראַפט וועל אַהאַם צייהלענדיג זיין...

און הויף פּון דער פּאַפּעס איז געוואָרען אַ סומעל.
שפעטער האָט מען זיך דערוואַנט, און ס'האָט אָנגעברענגט
אַ טייל שפּאַט, וואָס איז דורך עמיצען אונטערגעוואָנדען
געוואָרען.

איז פלאמען פון ליבע און האס

(ראַמאָז)

120

דאָס ציטעל רחמנות און מענטליך געפּהל האָט זיך דאָך
אַנגערופּען אויף אַ ווייל אין קאַרליען.
- ניין! ניין! אַך וויל עס נישט! - האָט ער געקעמלט
מאָט זיך.

די גאָסליקייט פּון אייגענער זיכערהייט האָט אַבער אַן
אַהאַם גובר געווען, און אַנצערגעוואָרען דאָס געפּהל פון רחמנות.
- אויב זי וועט נישט שפּאַרען, גיין אַך פּעריזאָנען...
גאַסעלווייז האָט ער זיך צוגעוואָונט צו דעם געדאַנק,
גאָך עטליכע שעה געלעבטען און ער דערגאַנגען צו אַנצער-
גאַסעלען בעשלוס.

דער טויט פון פּערזען איז געווען אַ דעזידירטע זאָך.
און מאָס אַ זעלטענער קאַלטעלוגיקייט האָט ער אָנגעהוי-
בען צו אַנצערלעבען זיך וועגען דעם אַהאַם, ווי-אזוי אויסצוהאַ-
רען דעם פּאַמענליכען מאָד.

געווען איז עס געשט פון צו לייכטע זאָכען.
פּערזעלע האָט געוואָונט אַן שטאַט, געהנט פון איהר האָט
ער נישט געקאָנט זיין. ער האָט געוואַנט, און זי האָט אַהאַם,
און זי פּהלעט צו איהם אַנצערעלע. בלויז גרעגאָר קען זי ברענ-
גען אַן דער פּאַפּעס פּריין. פאַצער אויף וואָס פאַר אַנאַלמאָן?
אונטער וואָס פאַר אַנאַלמאָן?

CASINO

היינט צום לעצטען מאל אויפ'ן אלטע- מיינעם פערלאנג דער גרויסער פילם

די ווייסע שקלאפין Włodzimierz Gajdarow, Liana Haid

מארנען שבת, פייערליכע פרעמיערע!

פראכאפולער פילם איינציגער זיין דער פאפולערסטער פילם אין יעצט מיט 12 פארשטייבליכע אקציעס

די משאך דאש-פירשטיין

אלע דערען נערהערן אלעמען זיי זיי אירע הערען ענטפערן אירע הינד זון דער פאפולערסטער פילם אין יעצט מיט 12 פארשטייבליכע אקציעס... LIANA HAID

LUNA

אויפ'ן אלטעמינעם פערלאנג פון געהערטען פובליקום די לעצטע דריי מענן

דאס קבר פון ליבע (DAGFIN)

געניאלע שפאנג פונים מייסטער רעזיסער JOE MAY - א קילמ ר-מצבה פון פילם-קונסט לוימ'ן בעקאנטן רעזיסער פון וו. שטף, דאנטע דער סקי-ליופער

Marcella Albani, Paweł Wegener, Paweł Richter i Mary Johnson

אויף דער ביהנע: NINA i FELIX PARNELL אין א נייעם רעפערטואר. סימפ. ארקעסטרא אונטער לעיטונג פון הי לידווער

ODEON

Harry PEEL CORSO

היינט פרעמיערע! צים ו-טען מאל אין לאדוו

די היימלאזע

היינט און פאל-ענדע טען! גרויס מיסטער צורק פון דער פראנצויזער סער סילם-קונסט אונטערן נאמען: ערשטע סעריע: דאס געהיימניש פון דער נאכט

JERZY CHARLIE און M. CHRISIS

האלרא! טעלעפ. 64-03 ערשטקלאסיגער פרייער-אנשטאלט פון M. L. Pilichowscy Cegielniana 53

KINO CZARY דער שטומער בעשולדיגער גרויסע סענסאציעלע דראמע מיטן גוטיל פון פאליציי-הונד "Ralfa" או סער-נעוועהליכע סונץ 16 פאליציי דרעסיר.

אויסערן פראגראם: אמעריקאנער קאמעדיע אנהויב פון דען פארשטעלונגן 4 נאכמיטאג שבת און זונטאג 1 א יוניער נאכט אכטונג אויפ'ן ערשטען סעאנס זענען אלע פאפולער צו 60 גראשען

אפיאלאם פרייערען ווערן פון זעכצן נעכטן ביי פארשטייבליכען קאלירטן 84 יודווינסקי